

ב לחודש

א לָמָּה יְהוָה ^{הִתְעַלְּמוּ} תִּעְמַד בְּרִחוּק תַּעֲלִים לְעֵתוֹת
 בַּצָּרָה: ב בְּגִבּוֹת רָשָׁע יִדְלַק עֵינִי וַתִּפְשֹׁוּ בַּמִּזְמוֹת
 זו חֲשָׁבוּ: ג כִּי הִלַּל רָשָׁע עַל תְּאוֹת נַפְשׁוֹ וַיִּבְצַע בִּרְדָּה
 נֶאֱמַן יְהוָה ^{הִתְעַלְּמוּ}: ד רָשָׁע בְּגִבּוֹת אָפוּ בַל יִדְרֹשׁ אֵין
 אֱלֹהִים ^{הִתְעַלְּמוּ} כָּל מִזְמוֹתָיו: ה יִחִילוּ (דרכו) דְּרָבִיו
 בְּכָל עֵת מָרוֹם מִשְׁפָּטֶיךָ מִנְּגִדוֹ כָּל צוֹרְרָיו יִפְיחַ
 בָּהֶם: ו אָמַר בְּלִבּוֹ כֹּל אֱמוּנָה לְדָר וְדָר אֲשֶׁר לֹא
 בָּרַע: ז אֵלֶּה פִּיהוּ מְלֵא וּמְרִמוֹת וְתָךְ תַּחַת לְשׁוֹנֵנוּ
 עָמַל וְאָנוּ: ח יֵשֶׁב בְּמֵאֲרֵב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יִהְרַג
 נְקִי עֵינָיו לְחֻלְכָּה יִצְפְּנוּ: ט יֶאֱרַב בַּמִּסְתָּר בְּאֲרֵיהַ
 בְּסִבְתָּה יֶאֱרַב לְחֻטּוֹף עֵינֵי יַחַסֵּף עֵינֵי בְּמִשְׁכּוֹ בְּרִשְׁתּוֹ:
 י (דרכו) יִדְבֶּה יִשָּׁח וְנָפַל בְּעֵצוֹמָיו (חלכאים) חֵיל
 בָּאִים: יא אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁבַח אֵל הַסִּתִּיר פָּנָיו כֹּל רָאָה
 לְנִצָּח: יב קוֹמָה יְהוָה ^{הִתְעַלְּמוּ} אֵל נִשְׂא יָדָךְ אֵל
 הַנִּשְׁבַּח (עניים) עֲנִיִּים: יג עַל מָה נֶאֱמַן רָשָׁע אֱלֹהִים
 אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: יד רָאֲתָה כִּי אָתָּה ^{הִתְעַלְּמוּ}
 עָמַל וּבְעַם תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדְךָ עֲלֶיךָ יַעֲזֹב חֻלְכָּה
 יתוֹם אָתָּה חַיִּית עֲזִיר: טו שָׁבַר זְרוּעַ רָשָׁע וְרַע
 תִּדְרֹשׁ רָשָׁעוֹ כֹּל תִּמְצָא: טז יְהוָה ^{הִתְעַלְּמוּ} מֶלֶךְ
 עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ: יז תְּאוֹת עֲנִיִּים שָׁמַעַתָּ

יְהוָה יִתְּנוּ לָבָבִי תְּכִין לִפְנֵי מַלְאָכָיו יִתְּנוּ לִי לְשֹׁמֵט
 יְתוֹם וְדָדָה כֹּל יוֹסֵף עוֹד לְעֶרְץ אֲנֹשׁ מִן הָאָרֶץ:

יא « לְמַנְצֵחַ לְדָוִד בִּיהוָה יִתְּנוּ חֲסִידֵי אֲדָם
 תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי (נודו) נִגְדֵי הַרְכָּם צְפוּר: ב כִּי

הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרֹכֶנּוּ קָשֶׁת כּוֹנֵנִי חָצֵם עַל יָתֵר
 לִירוֹת בְּמוֹ אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: ג כִּי הַשָּׂתוֹת יִתְרַסֹּן

צְדִיק מִחַ פֶּעַל: ד יְהוָה יִתְּנוּ בְּחִיבֵל קִדְשׁוֹ יְהוָה
 בְּשָׂמִים בְּסֵאוֹ עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְעָפְיוֹ יִבְחֲנוּ בְּנֵי

אָדָם: ה יְהוָה צְדִיק יִבְחֵן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס
 שִׁנְאָה נַפְשׁוֹ: ו יִמָּטֵר עַל רָשָׁעִים פָּחִים אֵשׁ וְגַפְרִית

וְרוּחַ זֶלְעָפוֹת מִנֵּת בּוֹסֵם: ז כִּי צְדִיק יְהוָה
 צְדָקוֹת אֹהֵב יִשָּׂר יַחֲזוּ פְּנֵימוֹ:

יב « לְמַנְצֵחַ עַל הַשְּׁמַיִת מוֹמֹר לְדָוִד: ב הוֹשִׁיעָה
 יְהוָה כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פָסוּ אֲמוֹנִים

מִבְּנֵי אָדָם: ג שָׂא יִדְבְּרוּ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ שִׁפְתֵי
 חֲלָקוֹת בְּלֵב וְלֵב יִדְבְּרוּ: ד יִכְרַת יְהוָה כָּל

שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדִלוֹת: ה אֲשֶׁר אָמְרוּ
 לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: ו מִשֵּׁד

עֲנִיִּים מֵאֲנָקַת אֲכִיזִינִים עֲתָה אֲקוּם יֹאמֵר יְהוָה
 אֲשִׁית בְּיַשַּׁע יָפִיחַ לוֹ: ז אֲמַרְוֹת יְהוָה

אֲמַרְוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צְרוּף בְּעֵלִיל לְאָרֶץ מִזְקַמ

שְׁבַעֲתִים: ה אַתָּה יְהוָה ^{תהי' בעל חסות} תִּשְׁמְרֵם תִּצְרְנוּ מִן
הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם: ט סָבִיב רְשָׁעִים יִתְחַלְּכוּן כָּרֶם זֵלוֹת
לִבְנֵי אָדָם:

יג א לְמִנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד: ב עַד אָנָּה יְהוָה ^{תהי' בעל חסות}
תִּשְׁפָּחֵנִי נֹצַח עַד אָנָּה תִּסְתִּיר אֶת פְּנֵיךָ מִפְּנֵי:
ג עַד אָנָּה אֲשִׁית עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי יִגּוֹן בְּלִבִּי יוֹמָם עַד
אָנָּה יָרוּם אֵיבֵי עָלָי: ד הִפִּיטָה עֲנֵנִי יְהוָה ^{תהי' בעל חסות}
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הָאִירָה עֵינַי מִן אִישׁן הַמָּוֶת: ה מִן יֹאמֵר
אֵיבֵי יִכְלְתוּ צָרֵי יִגִּילוּ כִּי אֶמוּט: ו זֹאנֵי בְּחִסְדֶּךָ
בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה ^{תהי' בעל חסות} כִּי
נִמְלַע עָלָי:

יד א לְמִנְצַח לְדָוִד אָמַר נָכַל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים
הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלֵיָהָ אֵין עֲשֵׂה טוֹב:
ב יְהוָה ^{תהי' בעל חסות} מִשְׁמִיִם הַשְׁקֹף עַל בְּנֵי אָדָם לְרֹאוֹת
חַיִּשׁ מִשְׁבִּיל דְּרַשׁ אֶת אֱלֹהִים ^{תהי' בעל חסות}: ג הַכֹּל סָר
יַחַדוּ נִאֲלָחוּ אֵין עֲשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אַחַד: ד הֲלֹא יָדְעוּ
כָּל פְּעֻלֵי אָנוּן אֲכָלֵי עֲמִי אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה ^{תהי' בעל חסות} לֹא
קָרְאוּ: ה שָׁם פָּחְדוּ פָּחַד כִּי אֱלֹהִים ^{תהי' בעל חסות} בְּדוֹר
צַדִּיק: ו עֲצַת עֲנִי תְּבִישׁוּ כִּי יְהוָה ^{תהי' בעל חסות} מַחְסֵחוּ:
ז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשְׁנֹעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה ^{תהי' בעל חסות}
שְׁבוֹת עֲמוֹ יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל:

טו א מזמור לדוד יהוה מי יגור באהלך מי ישכן
 בַּהַר קְדֹשֶׁךָ: ב הוֹלֵךְ תָּמִים וּפְעַל צַדִּיק וְדַבֵּר
 אֱמֶת בְּלִבּוֹ: ג לֹא רָגַל עַל לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרַעְיוֹ
 רָעָה וְחִרְפָּה לֹא נִשְׂא עַל קִרְבוֹ: ד נִבְּוָה בְּעֵינָיו
 נִמְאָם וְאֵת יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע לְהִרְע
 וְלֹא יִמַר: ה בִּסְפוֹ לֹא נָתַן בְּנִשְׁךְ וְשִׁחַד עַל נֶקֶן לֹא
 לָקַח עֲשָׂה אֱלֹה לֹא יִמוּט לְעוֹלָם:

טז א מִכֶּתֶם לְדוֹד שְׁמֵרְנֵי אֵל בִּי חֲסִיתֵי כָךְ:
 ב אִמְרַתְּ לִיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה מִזִּבְחֵי בַל
 עֲלִיךָ: ג לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ חַמָּה וְאֲדִירֵי בַל
 חֲפָצֵי כֶסֶם: ד יִרְבוּ עֲצִבוֹתֶם אַחַר מִחְרוֹ: ה אֲסִיף
 נִסְבִּיתֶם מַדָּם וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם עַל שְׂפָתַי:
 ה יְהוָה מִנֵּת חֶלְקִי וּבֹוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךָ
 גִּזְרֵי: ו חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַנְּעָמִים אֵף נִחַלְתָּ שְׂפָרָה
 עָלַי: ז אֲבָרַךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֵף
 לַיְלֹוֹת יִסְרוּנֵי כְלִיּוֹתַי: ח שְׁוִיתֵי יְהוָה לְנִגְדֵי
 תָּמִיד בִּי מִיָּמִינֵי בַל אִמוּט: ט לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיִּגַל
 כְּבוֹדִי אֵף בְּשָׂרֵי יִשְׁבֵּן לְבַטָּח: י בִּי לֹא תַעֲזוֹב
 נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שְׁחַת:
 יא תוֹדִיעֵנִי אֵרַח חַיִּים שִׁבַּע שְׂמֵחוֹת אֶת פִּנְיֶךָ
 נְעֻמוֹת בִּימִינְךָ נֹצַח:

ז א תִּפְלֶה לְדוֹד שְׁמֵעָה יְהוָה צְדָק
 תִּקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תִּפְלְתִי כִּי לֹא שִׁפְתֵי
 מִרְמָה: ב מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תִּחְוֶינָה
 מִיֹּשְׁרִים: ג בְּחֶנֶת לִבִּי פָקַדְתָּ לִּילָה צָרְפַתְנִי בַל
 תִּמְצָא זַמְתִּי בַל יַעֲבֹר פִּי: ד לַפְעֻלֹת אָדָם בְּדַבַּר
 שִׁפְתֶיךָ אָנֹכִי שָׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרוּץ: ה תִּמְנֹךְ אֲשֶׁר־י
 בְּמַעְגְלוֹתֶיךָ בַל נִמְזַזוּ פְעָמָי: ו אָנֹכִי קָרָאתֶיךָ כִּי
 תַעֲנֵנִי אֵל הַט אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: ז תִּפְלֶה
 חֲסִדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקַזְמָמִים בְּיַמֶיךָ:
 ח שָׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי בְּצַל בְּנִפְיֶיךָ תִּסְתִּירֵנִי:
 ט מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶו שְׁדוֹנִי אִיבִי בְּנִפְשׁ יִקְיֹפוּ עָלַי:
 י חֲלַבְמוֹ סָגְרוּ פִימוֹ דְּבָרוֹ בִּנְאוֹת: יא אֲשֶׁר־יֵנוּ עֵתָה
 (סבבונִי) סָבְבוּנִי עֵינֵיהֶם יִשִׁיתוּ לְנִמְזוֹת בְּאַרְצֶיךָ:
 יב דְּמִינוּ בְּאַרְיֵה יִכְסוּף לְטָרוֹף וְכַכְפִּיר יֵשֵׁב
 בְּמִסְתָּרִים: יג קוֹמָה יְהוָה קַדְמָה פָּנָיו
 חֲבָרִיעָהוּ פִלְטָה נִפְשֵׁי מִרְשָׁע חֲרָבֶיךָ: יד מִמֵּתִים יִדָּךְ
 יְהוָה מִמֵּתִים מִחֲלָד חֲלָקֶם בַּחַיִּים (וַצְפִּינֶךָ)
 וַצְפִּינֶךָ תִּמְלֹא בְטָנָם יִשְׁבְּעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם
 לְעוֹלָלֵיהֶם: טו אָנֹכִי בְצַדִּק אֲחִיזָה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה
 בְּהַקִּיץ תִּמְוַנְתֶּךָ:

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

לַשֵּׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתֵיהּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׁכִינְתָא מַעְפָּרָא, וְלַעֲלֹי שְׁכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיד וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 תְּרִינֵי מְקַשֵּׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ תְּזַח בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַכְּתוּבִים בְּזוּחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוִּים תְּפִילַת
 דְּדוּד הַמְּלֶכֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מַחֲסֶה לִי מִגְּדֹל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגִידָהּ בְּאַהֲלֶיךָ
 עוֹלָמִים אַחֲסֶה בְּסִתְרֵי בְּנִפְיֶךָ סֶלָה. וְאַזְכֶּה
 שְׁבִלֵימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׁפָתוֹתֵיהֶם דּוֹכְבוֹת בְּקִבְרֵי,
 לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְכָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַתְּרִין סִפְרָא סִפְרֵי הַזּוּחַר,
 יִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְרֵאָה אֵל עֲבָדֶיךָ
 כְּעֶלְךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה
 רבון העולמים ואדני האדונים. אב הרחמים
 והסליחות. מודים אנחנו לפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, בקודה ובהשתחויה,
 שפרכתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש,
 ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו,
 מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על פן
 אנחנו מפילים תחנונינו לפניך שתמחל ותסלח
 לכל חטאתינו ועונותינו. ואל יהיו עונותינו
 מבדילים בינינו לבינך. ובכן יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן את לבבנו
 ליראתך ואהבתך, ותקשוב אונך לדברינו אלה,
 ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך. ויהיה
 למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוחה.
 ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו.
 ושיתנוצצו ניצוצות עבדך הקדושים אשר על ידם
 גלית דברך אלה בעולם. וזכותם וזכות אבותם
 וזכות תורתם ותמימותם יקדשתם יעמד לנו לבל
 נפשל בדברים אלו. וזכותם תאיר עינינו במה
 שאנו לומדים. במאמר נעים ומרודת ישראל, גל
 עיני ואפיטה נפלאות מתורתך. יהיו לרצון אמרי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חַכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוּן עֲלֵמוֹן, דְּאֵנֶת הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מַלִּין בְּפוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁפַתְזֵב, וְאַנְכֵי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסּוּפָא קַדְמָךְ. וְנִזְכֵּי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלֵאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפוּמָא דְרִישָׁא דְמַתִּיבְתָא עֲלָאָה. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנִחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַנֶּחַל, וּמִשָּׁם יִפְרֹד
וְהָיָה לְאַרְבַּעַת רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁכָּלִים יִזְחֲרוּ
כְּזֶחֶר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֵי הַרְבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל־עֵינַי וְאַבְיִטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

חֲרִינֵי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שָׁל וְאַהֲבַת לְרַעְךָ
כְּמוֹךָ, וְחֲרִינֵי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְחֲרִינֵי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר
הַזֶּהר הַקְּרוּשׁ לְזִכְרוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרֹט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרַפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעוֹת... וְלְבָנִים... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרַפּוּאוֹת הַנַּפְשׁ וּרַפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים ויושיעוהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתיד לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזנים
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עוסקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מִוֶּדָה אָנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלוֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂוִבִיתֵנִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵלְיָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדֵנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעֲנוּ וְנִזְבַּח
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבִיאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצֵל יָדֵי
 כְּפִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסֹד אָרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן
 עֲמִי אָתָּה. וּבִרְפַת מֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה
 בְּמַחְרָה דִּי דָן, יְהוָה בְּרַד יְנַחֵנוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גְּבַר,
 יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתֶךָ
 בְּאַמַּת בְּאֲמֹר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֶּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׂוֹבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ רְצוּנָךְ.
 בְּנֵה בֵיתֶךָ כְּבַתְחֻלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוּנָנוּ.
 וְחַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתֶךָ

לְתוֹכוֹ, וְהֵשֵׁב כַּהֲנִים לְעִבּוֹדְתֶם וְלַיּוּיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וְלִזְמֶרֶם. וְהֵשֵׁב יִשְׂרָאֵל לְגֵיחֵם. וּמִלֵּאָה
 הָאָרְצַי דַּעַת אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוּד הַגְּאוּלָּה

"בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן" תַּקוּן מ"ג מִתַּקוּנֵי

זוֹהַר הַשְּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

תַּקוּנֵי זוֹהַר - תַּקוּנָא אַרְבַּעִין וּתְלַת (זוֹהַר הַקְּדוּשׁ דְּפ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעְקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל

וְאִין עוֹנָה

בְּרֵאשִׁית תַּמּוֹן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָהַר

יַחֲרֵב וַיִּבְשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּחַהֲוָא זְמַנָּא

דְּאִיהוּ יב"ש וְאִיהוּ יבְשָׁה, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא

וְאָמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא

הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

ב. הַלּוֹמֵד רַק תּוֹרַת הַנְּגִלָּה טוֹב לוֹ שְׁלֹא

נִבְרָא כְּלָל בְּעוֹלָם

וְחָכְמֵי מָאן דְּגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קַבְּלָה וְחִבְמַתָּא

מֵאוֹרֵי־יָתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
 דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחוּן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט
 בְּאוֹרֵי־יָתָא וּבְתַלְמוּדָא, פְּוֵדֵי פֶּאֱלֹוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעוּ
 מִתְּהוּא נְהָר וּמִתְּהוּא גֵן, וְוִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אֶתְפְּרִי
 בְּעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִי אֹרֵי־יָתָא דְבִכְתָּב וְאוֹרֵי־יָתָא
 דְבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשֵּׁב לִיה פֶּאֱלֹוּ אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַתּוּ
 וְכֹהוּ, וְגֵרִים עֲנִיּוּתָא בְּעֵלְמָא וְאוֹרְךָ גְּלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מנתקן את
 העבר שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
 א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא
 לִיה יִפְשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ. אָמַר לִיה, פְּרִי, תְּכִי
 אֹלִיף תִּיּוֹבְתָא לְכָל פְּנֵי עֲלֵמָא, דְּאִם פֶּר נִשׁ יַחֲזוֹר
 בְּתִיּוֹבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאִסְתַּלַּק, וּמִתְּ דִּתְּנֹחַ
 יִפְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנִתְּר דִּתְּנֹחַ חֲרִב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיה מְקֻנָּה חַמִּים וַיַּיָּמִים, תְּדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לִיִּפְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקֻנָּה חַמִּים קָרָא
 יָמִים", בְּתִיּוֹבְתָא וּמִנָּה דְּאֶתְקְרִי אָרֶץ מִתְּ פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ", לְאֶפְקָא

זרעין ואיבין דאינון נשמתין (דף פב ע”ב) כל חד
 לזניהו, אלין נשמתין דאתגזרו מבורסי יקריה, ואלין
 רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו
 מאופנים, כל חד אפיק לזניהו לכל חד בדקא
 יאות, ”עין פרי” דא תלמיד חכם, ”עושה פרי” דא
 בת זניהו, לכל חד בדקא יאות (כל חד אפיק לזנוי).

ד. הת”ח שנשמתו גדולה, פוגם יותר אם
 אינו לומד זוהר

ועוד ”עין פרי” דא עמודא דאמצעייתא, ”עושה
 פרי” דא צדיק, ”אשר זרעו בו על הארץ”
 דא שכינתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא
 פקודא דפריה ורביה למעבד אפין וזרעין, דדא
 הוא דכתיב (ישעיה מה יח) ”לא תהו בראה לשבת
 יצרה”, ומאן דאתבטל מפריה ורביה, פאלו אחר
 לתהיא ארץ יבשה, ומנע ברבאן מינה, כל חד
 לפום דרביה, מאן דפגים לתתא פגים לעילא,
 לאתר דאתגזר נשמתיה.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזוֹהַר (סדור רַבֵּי שְׁבַתָּא מֵרַאשֵׁקוֹב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנֵי קַדִּישֵׁי, שֶׁהֵיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְ"ח הַטוֹב כָּתַב, שֶׁבְּאַמִּידָתָהּ מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהֶקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ . כתב ה"כסא מְלָךְ: "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". ¹⁸² . הנה 'רבון' בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריא 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את כולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלִל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוּן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוּן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אֲתַגְלִין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינֵם נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כנשמה השוכנת בגוף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שפמו שהנשמה בכדי לעשות מלאכה, כגון כתיבה וכו', צריכה את הגוף, כן בחר ה' לעשות את מלאכתו על ידי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אתה הוא שהוצאת עשר תיקונים שהם העשר ספירות, בכדי להנהיג עמם את העולם העליון ואת העולם הזה, ובכחות אלו אתה נסתר מבני אדם, משום שאתה משפיע רק על ידי הספירות. - והוסיף ואמר לה', אתה הוא שקיחד את כל הכחות של הספירות, שהנה יש כחות דין ויש כחות חסד, והוא מחבר ביניהם, בכדי למתק את הדין בחסד, וכשהם ממותקים נקראים כוחות הרחמים, ומשום שאתה כנשמה בתוך הכחות האלו, כנשמה לגוף, לכן מי שמפריד בין כחות הדין לכחות החסד, בכך אשר הוא חוטא לפני ה', ומעורר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנְּגָלִים. וּבְהֵם אַתְּתַבְּסִיאת

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַבְּסִיאת הוּא שְׁקוּשֵׁר אֹותָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַבְּסִיאת מְלַגְּאוּ -
 וּמִיַּחַד אֹותָם. וּמִפְּנֵי שְׁאַתְּתַבְּסִיאת, מִבְּפְּנֵים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כָּל מִי שְׁמַבְדִּיל וּמְפָרִיד אֶחָד מִחֲבָרוֹ,

מֵאַלִּין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לֵהּ
 מֵאַלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאַלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַוְהוּ. וְאַלִּין וְעֵשֶׂר
 כְּאַלוֹ הוּא מְפָרִיד בְּרַ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כביכול מפריד את הקדוש ברוך הוא בעצמו, אשר שוכן בכחות האלו כנשקמה בגוף (באר לחי רואי). ד. אור אין סוף ברוך הוא. ה. פי על ידי העוונות מפסיק השפע למעלה, וכמו שכתוב "ונרגן מפריד אלופי", שרצונו יתברך להיטיב לברואיו לעולם, ובקעוונות מונע כביכול את הרצון מלהטיב, וכמו שכתוב "ובכפשיעכם שלחה אפכם", ועל פן הארת העולמות באחריותו של היהודי. ו. הנה מדת החכמה, החסד והנצח, הקמה משפיעים חסד בעולם. ומדות הבינה גבורה והוד, הקמה משפיעים דין ומענישים את החוטאים. ומדות הכתר תפארת יסוד ומלכות, הקמה משפיעים רחמים, כלומר לא רק דין ולא רק חסד, שאם ה' ישפיע רק חסד, ברב טובה חוטאים, ואם ישפיע רק דין, ברב קשי פורקים על, ולכן ה' משפיע בדרך כלל רק רחמים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסִדְרָן, חַד אַרְוֵךְ
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסִדְרָם, אַחַד אַרְוֵךְ,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמִנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמִנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשֵׁין וְתַקְנֵת לֹזַן דְּמִנְיָהוּ
 צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׂמֵהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנֵת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנֵת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוּשֵׁינִי   דְּמַבְסִין   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֻכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קִרְיָאוֹן^{טו}   בְּתַקוּנָא דָּא: חֶסֶד^{טז}   -
 וְנִקְרָאִים   בְּתַקוּן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   -   דְּרוּעָא
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש י' ספירות, יש י' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא לפיכך התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוֹפָא. נִצַּח וְהוּד
 שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגַּד הַגּוֹף. נִצַּח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוֹפָא,
 כְּנַגַּד שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוֹף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פֶּה תוֹרָה
 וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרֵאת פֶּה, תוֹרָה

שְׁבַעַל פֶּה קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
 שְׁבַעַל פֶּה קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְנָא. בִּינָה -
 הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַכְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
 הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת" לִיהוּה
 נֹאמֵר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגַּד סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְכַמְעָשִׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגַּד הֵלֵב, רַחֲמָנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכֵן שֶׁפְּרָשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיחֻ כֶּתֶר
 אֱלֹקִינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מַגִּיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מַגִּיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיחֻ קַּרְקֶפֶתָא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיחֻ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א,^[1]
 אוֹת הָא וְאוֹת וָאוּ וְאוֹת הָא, וְאוֹת הָא,

דְּאֵיחֻ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיחֻ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרַךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשָׁקָה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאַחֲרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. יב. עַל דְּרַךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. יג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנָן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעַנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעַנְפוֹי,
דְּאֵשְׁקִי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֵתְרַבִּי**   **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרַבֵּה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהֶשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֵשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת,   וְאַתָּה מְשַׁקֵּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   לִית   דְּמִיּוּן,   וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמֵיא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמֵים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֵשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּים

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאַיְלִנִין וְדְשָׁאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת, אֵילָנוֹת, וְדְשָׁאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדָן, וְעֵשְׂבִים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא,
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי, אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברנה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן ומסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלָאִין, וְאִידָּ
 לְהַפִּיר וְלַהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְאִידָּ

יְתַנְהַגוּן בְּהוֹן עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְאִידָּ
 יְתַנְהַגוּ בְּהֵם עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידָּ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלָאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שִׁידְעַ וּמְשִׁיג בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּד

בְּעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֹּלָא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֹּלָם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשָׂמוֹת

אֶתְקָרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא וְכַן. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכַנְתָּם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הַעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְקוֹנִים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יְשֵׁם יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם דְּדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוּ דְכָלְהוּ.
 הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תְּסַתְּלֵק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׂפָעֶתָה מֵהֶם, יִשְׂאָרוּ

כָּלְהוּ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חֲכִים וְלֵא בְּחֻכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֻכְמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלְא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוֹת. אֵין לָךְ מְקוֹם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלְא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהוֹדִיעֵנוּ תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵי

נְשָא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אִידָּךְ אֶתְנַהַג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אִידָּךְ מוֹתְנַהַג

עֲלֵמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינּוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמִשְׁפָּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן וְדַבְּנֵי
 וּמִשְׁפָּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְּנֵי

נְשָא וּבְרֵי. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מִשְׁפָּט הוּא

בג. כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ בְּמִ"ד (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנִּים שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוֹם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי).
כד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוֹת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקַף וְהַחֲזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבָּרָא אֱלוֹקִים הֶעָשָׂר סִפְרוֹת, הַכֹּל לְכַבְּדוֹ בְּרָא, לְיַדַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹל מוֹתְנַהַג עַל פִּי הַסִּפְרוֹת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵי נְשָא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשֵׁלֵם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאָה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְכַרְשׁ אִידָּךְ הַשְׁ"ת מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג"ת נְהִי"ם לְהַנְּהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא   דְּאִמְצַעִיתָא [כז].   צְדָקָה -
 הַעֲמוּד   הָאִמְצַעִי.   צְדָקָה הִיא

מַלְכוּתָא   קַדִּישָׁא,   מֵאֲזֵי   צְדָקָה [כח]
 הַמְּלָכוֹת   הַקְּדוּשָׁה.   מֵאֲזֵי   צְדָקָה,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ.   הִיז צְדָקָה -   אוֹת
 שְׁנֵי   עֲמוּדֵי   הָאֲמֵת.   הִיז   צְדָקָה,   הִיא   אוֹת

בְּרִית.   כֻּלָּא   לְאַחֲזָאָה   אִידָה   אֶתְנַהֵיג
 בְּרִית.   הַכֹּל   לְהִרְאוּת   אִידָה   מֵתַנְהֵג

עֲלֵמָא [כט].   אַבְל [ל]   לֵאלוּ   דְּאִית   לָךְ צְדָקָה
 הָעוֹלָם   אַבְל   לֵאלוּ   שְׁיֵשׁ   לָךְ   צְדָקָה

אותו בְּרַחֲמִים, לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא בְּדִין, אֲשֶׁר רַחֲמִים אֵלוֹ הַמָּה מוֹדֵת הַתְּפִאָרָת.
 וְאִם הָאֲדָם דִּן לְכַף זְכוּת, ה' דִּן אוֹתוֹ בְּצְדָקָה, דְּהִינּוּ מְלִשׁוֹן צְדָקָה, עַל יְדֵי הַשְּׂכִינָה
 שְׁהִיא אִם יִשְׂרָאֵל וְהִיא נִקְרָאת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת מֵה' לְחַמֵּל עַל
 עַם יִשְׂרָאֵל. וּמֵאֲזֵי צְדָקָה, הֵם מוֹדוֹת נְצַח וְהוּד אֲשֶׁר מוֹשֵׁם מוֹגִיעִים הַמְּלַאכִים,
 אֲשֶׁר הַמָּה רוֹאִים אֶת מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם, וְשׁוֹקְלִים אֶת מַעֲשָׂיו לְפָנָי ה' (זוּהָ).
 וְהֵינּוּ צְדָקָה, הִיא מוֹדֵת הַיְסוּד שְׁהִיא כְּבִיכּוֹל הַבְּרִית מִיֵּלֶה הָעֲלִיוֹן, אֲשֶׁר שָׁם יֵשׁ
 אֶת מְלַאכֵי הַרְחֻמִּים, שְׁבַנְצַח יֵשׁ אֶת מְלַאכֵי הַחֶסֶד, וּבְהוּד יֵשׁ אֶת מְלַאכֵי הַדִּין,
 וְכֵאֵן יֵשׁ אֶת מְלַאכֵי הַרְחֻמִּים (רַחֲמִ"ל), שְׁהַמָּה פְּעִין ג' דִּינִים. כז. שְׁהִיא מוֹדֵת
 הַתְּפִאָרָת. כח. הֵם מוֹדוֹת נְצַח וְהוּד, שְׁתּוֹמְכִים אֶת הַתְּפִאָרָת שְׁנִקְרָאת אֲמוֹת,
 כְּמוֹ מֵאֲזֵינִים שְׁיֵשׁ בְּהֵם יְמוּיִן - נְצַח, שְׁמֵאל - הוּד, וְהַקְּמוֹתְקָם וּמְחַבְרָם הוּא
 הַתְּפִאָרָת, הֵם הַרְחֻמִּים הַנוֹלְדִים מִמְּיוּזַג הַדִּין וְהַחֶסֶד. כט. כָּל הַמוֹדוֹת הַמָּה
 עוֹמְדוֹת לְהִרְאוּת אִידָה הַשִּׁי"ת מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וּבְכַף לְהַשְׁפִּיעַ לְהֵם לְפִי
 מַעֲשֵׂיהֶם. 7. כְּמוֹ שְׁכֵתוּב: מִפִּי עֲלִיוֹן לֹא תִצָּא הָרְעוּת וְהַטּוֹב (אִיכָּה פָּרָק ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   דִין   וְלֹא   מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   רַחֲמֵי,   וְלֹא   מִכָּל   אֱלִין
מְדוּת כָּלִל וְלֹא.
 הַמְדוּת   כָּלִל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוֹ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
 הַקְּדוֹשׁ דְּלִיה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאֵין זוּלְתוֹ
 לְגֵאוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְגִלְה רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. **א.** אָבֵל אֵין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמֵי, וְאֵין לְכַנּוּת בּוֹ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלִל. - כְּלוּמַר אִף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אֵין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלִל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹא אֵית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלִל (זִיו הַזּוּהַר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהַרְמ"ק (שַׁעַר עֲצְמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתָּב שְׁחֶסֶר
 כָּאֵן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֵל הַנְּרַצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאֵן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶר כָּאֵן וְשִׁייד לְכָאֵן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֵל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַךְ ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאֵינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהָרֶשֶׁבִי לֹא יַחֲוֶשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחֹדֶשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתוֹ בְּדוּד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַר וְחֹדֶשׁ רְזִין טְמִידִים כִּי לָךְ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמִים לְחֹדֶשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהֵר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׂהֵרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגֵלְאָה רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגֵלוֹת רְזִים נְסִתְרִים עַל יְדִיךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּת לְגֵלְאָה לְשׁוּם פֶּר

שְׁלָא נִתְּנוּ רִשׁוּת לְגָלוֹת לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה, וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה
 וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה וְהִתְפַּאֲרָה - חֶסֶד,

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דְהָהוּא.
אֵלֹהֵי אֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מַחְלֵק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְתַּמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְתַּמַּר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נְצַח, שְׁנֵזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנְּצַח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קִבְרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵּן
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בְּעַצְמוֹ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יִבְיָאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֵאךְ הֵיךְ,
עֵין שָׁם, עֵין שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שָׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מִדְּרַשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֵבֵר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאֲבוֹת - שְׁכוּלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֵבְרוֹן.
ד.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הִקִּיצוּ" וְרַנְּנוּ" וְגו', מִשֶּׁהָ הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הִקִּיצוּ וְרַנְּנוּ וְלִמָּן
 הַנְּאֻמָּו, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשִׁכְיִנְתָּא, דְּאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעוֹרֵר אֶת הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְּעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָמָּם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרְיָהוּן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ל.ט. הרשב"י רצה לעשות תיקון לשכינה על ידי גלוי ולמוד סודות התורה, ונקרא "רננו", כדאמרו חז"ל: על הפסוק "קומי רני בלילה לראש אשמורות", אין רנה אלא תורה, ובפרט בלימוד סודות התורה שזה שמחת העליונים ומקרב את הגאולה. ומשה רבינו מתחנן שיעזרו לו לפדות השכינה ע"י לימוד זוה"ק והסוד, וכן כתב באור החיים הקדוש פרשת ויחי פרק מ"ט פסוק י"א.
 מ. להיות השכינה בגלותא באפס שפע באין תומך ועוזר, ועל ידי הלימוד בסודות התורה יהיה סמך וסעד להשכינה הקדושה, וזאת התורת הסוד שהוא ר"ז גימטריה אור"ר גורם ליחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה, והגאולה השלימה במהרה בקיימנו אמן (זו הזוהר). מא. פירוש א' בנחיריהם, מפני כי הנשימה שהוא חיות הגוף היא בחטם כדכתיב נשמת רוח חיים באפיו, וכן ויפח באפיו נשמת חיים. פירוש ב': לכן של העינים כי העפעפים שוכבים על לכן המקיף

יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תִּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתַנָּה הַשְּׁכִינָה שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר:
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלֶיךָ נְאָמַר

"קוּל דְּדוּדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּדוּדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֶם, פְּתַחֵי

לִי אֶחֻתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אֶחֻתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי. שְׁהַרֵּי פְתוּב:

"תַּם עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנֶךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵינַן (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשׁוֹה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׁכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תִּלְת קָלִין (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "שְׂרָאֵשִׁי נִמְלֵא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׂהָרִי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלֵא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְּדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׂכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׂמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבַּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעָאֲלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׂעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעָאֲלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עָאֲלֵנָא כָּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כָּךְ, שְׂבָאֲמַת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כָּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגַלּוֹתָא [מה]. הָרִי לָךְ סִימְנָא: "שְׂרָאֵשִׁי
 בְּגַלּוֹת! הָרִי לָךְ סִימֵן, "שְׂרָאֵשִׁי

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלֶם תִּמְנוּ עֹנֻתֵינוּ שְׂנֵאֲמָר תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ
 הַזְּהָרָה). וְהַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׂכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׂמְחָהּ (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אֵיהּ טַל. וְדָא אֵיהּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֵה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אֵיהּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאֵיהּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׁהִיִּם הַזֵּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הא ואוּ מִשֵּׁם הַיּוֹה, וְנַעֲלָמָה
 כָּאן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתוֹת י-ה-ו במְלוּי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתְּאָה, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת י-ה-ו, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתְּאָה לְהַג' אוֹתוֹת י-ה-ו וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מְלִיא מְמִלָּא לְשִׁכְנֵתָא אֶת הַשְּׂכִינָה מִנְבִיעוּ מִמְעַן הַנוֹבֵעַ דְּכָל שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין הַמְקוּרוֹת עֲלֵאִין. הָעֲלִיּוֹנִים, מִיד מִיד קָם קָם רַעֲיָא הַרוּעָה

מְהִימְנָא וְאַבְהֵן קְדִישֵׁין עֲמִיה [מח]. עֵד הַנְּאֻמָּן וְהָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים עֲמוּ. עֵד

כָּאן רְזָא דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה כָּאן סוּד הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:" (תְּקוּנֵי זֹהַר יז, א הַקְּדָמָה אַחֲרֵת לַת"ז)

שִׁפְע וְחִיּוֹת מְהִט"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אֶתְּךָ בְּגִלּוֹת, וְאֵינוֹ מְשַׁפֵּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמִלָּא ט"ל, לוֹמֵר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדִנִּי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבְּלַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קְדָם עֲתִיקָא קְדִישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קְדִישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁךְ טֵלָא
נֶעְלָם מֵהַכֹּל. שִׁיתְמִשְׁךְ טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינָא תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אֲנָפִין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְאֲנַפִּין בְּרַעְוָא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים סתומה מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסְדָּא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוִיתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְדֶּה אוֹתָנָה מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדָה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְזַל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׂכָל הַמְזוֹנוֹת מְמוֹנ מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחַרְבָּא דְּמִלְאָד
 מַעֲיִן הָרַע, וּמִחָרֶב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא נַפְשׁוֹתָנוּ, וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וְלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְפָּנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֶׁיֵּאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחַר תְּיָקוֹן חֲצוֹת לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוֹבֵא בְּזוּהַר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהַר פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחַר תְּיָקוֹן לְאֵה, יֵאמַר בְּשַׁחְרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְבִּין סוֹדֵם שֶׁל דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלַת גְּדוּלָּה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקּוֹן אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חַי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת הַמַּאֲמָר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׁהָ אֶחָד הַמַּאֲמָרִים הַקְּשִׁים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד, וְכָאן הַבֵּאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֻכְם וְיַחֲכֵם עוֹד).

אָמַר   **רַבִּי**   **שְׁמַעוֹן**   **אַרְיֵמִית**
אָמַר   רַבִּי   שְׁמַעוֹן,   הַרְיֵמוֹתַי

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. **נב.** הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא אִמְרוּ אֶלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תִּפְלָה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תְּפִלָּה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ הַרְמִיח"ל). **נג.** מְבוֹא: בְּאוֹר הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ הִיא זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכֻלָּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעַט מִן הַמְּעַט, וְזֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנָּם כַּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, שְׂרַק כַּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזוּ הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסּוֹף הוּא בְּאֶמְתַּת זוֹכָה שְׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלָּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאִי [נד] בְּצִלוֹתֵינוּ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֵׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפֵּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יְתִיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאִי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאִי
 מַה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מַה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵינוּ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר'ן]. נַד. כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּא
 יְתֵרוֹ, שְׁיֵשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוּם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאֲסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדִים בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה. כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךְ שְׁגִלוּי הַסּוּדוֹת הָאֵלוּ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנְהַ חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמִנּוּ
מִמְנוּ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד נִפְרָס, וּמִתּוֹךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דְּתַהִיא
אוֹתוֹ הַמְסָךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עַד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עַד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְסָךְ וּמְזַה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תַּהִיא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְבֵּלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה הָיָה עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְתַהִיא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזו

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הִכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְנְהִיר מְמַה
הִכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוּ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעָטַת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יִדְיַע [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נֹדַע

אֶתֶנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְגַּלָּה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַעַה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶעְבִּירוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנֹנִין | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנֹנִין
אֵינָם אֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנֹנִין | נְשֻׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשֻׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוֹמַר שֶׁהַמוֹחַ סִתְיָמָא דְאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נֹדַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נֹדַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבֵי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תַּשְׁעָה נְהוּרִין וְסָגֵי דְקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשע האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסָגֵי,
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְבְּקוּ וְלֹא אֶתְיַדְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שֶׁרֶשׁ לִט' הַסְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 סה. לְרַדֵּף אַחֲרֵי הַתַּשְׁעָה סְפִירוֹת דְּאֶרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאֶרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעֲתָא שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמֻשְׁכִּים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָּל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוֹ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה

וְכָל אֲנוּן | נְהוּרִין מְרוּזֵי דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשֵׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרִין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּן, לָאוּ הַכָּא
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוֹ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְבִּק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּכַחֲנִית אוּר אֵין סוּף, שְׁלֵא נִתַּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוֹ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי ממאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאַסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אז מתלבש ונעלם בתוך בינה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאַעִיל דָּא בְדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָהוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנקבללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֹזָא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטרת, כולם -

אֶתְקִשֵׁר דָּא בְדָא, וְנִהִיר דָּא בְדָא,
 נקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, אזי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואזי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואז כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִימִי כִּלְהוּ בְּסִלְיוֹן, וּמַחֲשֶׁבֶה
 אֲז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְחֲשֶׁבֶה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֶׁבֶה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׁמֵאִירָה מִמְנוּ מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֵא אֶתִידַע בְּהַ כְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׁלֵא) נוֹדַע בְּהַ כְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִימָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמִמְנוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא כְּלֵא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׁמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַכָּאָה חוּלְקֵיהוֹן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזַךְ חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵית הַשְּׁפַע לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשְּׁפַע מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ תֵּינוּ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׁאִמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֲסִדִּים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֻלְקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתֵּי יַעֲחָא.

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרֵי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאַנְכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מִה שְׂיִשְׂרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׂאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבַנֶּה אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַעֲתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שְׂאֲמֹר "כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הִיָּה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׂאֲנוּ מִתְּפִלָּים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נְשָׂא, (וּפְּכִי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **ע.ח.** וּבְזִכּוֹת עֲסַקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא וּבִגְיוֹן דְּעֵתֵי דִין שְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְר הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּייה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בִּזְהַר אֲמֹר הַרְשָׁבִי ז"ע שְׁפַל בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָה בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָה בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָה לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבְיָנוּ שְׂבִשְׂמִים... וְעֵתָה (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִיּוֹת, מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנִּפְלְאוּה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׂכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָה כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵּי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לָב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלִבְּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמֹן, הַמְּנִיחַ יַחְוֵנִי וְיַבְאֵנִי אֶל עַם קְדָשִׁיךְ וְאֶל מִשְׁכַּנְתִּיךְ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחֹו וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבּוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדָשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׂמִים עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ בְּקִרְבֵּי בְּמַהֲרָה דִּין אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

"בְּרֵאשִׁית תִּמּוֹן" תִּיקוֹן מ"ח מִתִּיקוֹנֵי זוֹהַר הַשָּׁלֵם וְהַמְּבֹאֵר

סְגוּלָה גְּדוּלָה לְקִרְאָה בְּכָל יוֹם זוֹהַר תִּיקוֹן מ"ח
(תִּיק"ז דף פ"ה.), מִשְׁבָּעִים הַתִּיקוֹנִים

לְתַנּוֹת הָאֱלֹקִי אֹזֶר עוֹלָם
רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א.

וְאָמְרוּ גְּדוּלֵי הַמְּקַבְּלִים מִהָאֹזֶר הַמְּפֹלָא
רַבְּנֵי הָאָר"י ז"ל, לְאָמְרוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהָאֲרַת
הַנְּשֻׁמָּה, וּמִסְגָּל לְתִיקוֹן הַבְּרִית וְלִזְכוּת לְטַהֲרָה
עֲלִיוֹנָה.

הִנֵּה הַסְּגוּלָה הַזֹּאת מוֹנַחַת לְפָנֶיכֶם, לְמַעַן תִּהְיֶה בָּהּ בְּכָל עֵת

יוֹצֵא לְאֹזֶר עַל יְדֵי "מְפַעַל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי" בְּעִיח"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א,
אִייר תשע"ב לפ"ק

סְגוּלָה גְדוּלָה לְקָרָא בְּכָל יוֹם זוֹהַר הַקְדוּשָׁה שֶׁל
תְּקוּן מ"ח מִסְפָּר תְּקוּנֵי הַזֶּהַר, שֶׁהוּא אֶחָד מִשְׁבָּעִים
הַתְּקוּנִים שֶׁכְּתַב אֹר הָעוֹלָם הַתְּנָא הָאֱלֹקִי
רַבִּי שְׁמֵעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א בְּסִפְרוֹ.

וְאֵלּוּ הֵן הַמַּעֲלוֹת לְכָל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁיִּקְרָא תְּקוּן זֶה
מִדֵּי יוֹם וּבִפְרָט אִם יֹאמֵר אוֹתוֹ לְאַחַר הַתְּפִלָּה:

- א. יְרוּם מְזֻלּוֹ וְלֹא יִתְמוּטֵט.
- ב. יֶאֱלִיחַ בְּכָל הָרָכִיו.
- ג. לֹא יָבוֹא לִידֵי חֶסְרוֹן פִּים וְעֵינָיוֹת.
- ד. כָּל אוֹיְבָיו יִפְלוּ תַחְתָּיו.
- ה. לֹא יֵרָאֶה מִיַּתַּת בָּנָיו.
- ו. זוֹכֶה וּמְתַקֵּן נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ.
- ז. פְּחוֹת הַטּוֹמְאָה (אֲשֶׁר הֵם הַמְּקוֹר לְכָל הַרַע וְלְכָל הַצָּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת)
מִתְרַחֲקִים מִמּוֹנוֹ.
- ח. יִנְצֵל מִמְּקַרָּה לֹא טָהוֹר.
- ט. מוֹעִיל מְאֹד לְתַקֵּן אֶת עוֹוֹן פְּגַם הַבְּרִית, וּבִפְרָט בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם.
- י. לֹא יִחְלָה בְּמַחְלַת הַנְּפִילָה.
- יא. יִזְכֶּה לְיִרְאַת שָׁמַיִם.
- יב. יִזְכֶּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.
- יג. יִזְכֶּה לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַת,

בְּנוּנָא דָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵאשִׁית^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית,

וְאִינוּן תִּרְי שֶׁבַתוֹת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִי שֶׁבַתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לֵא):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַת, וְרוּמֵז עַל שְׁתֵי שֶׁבַתוֹת, שְׁמִדְבַר בְּזֶה הַמֵּאמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעֵינֵן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דָּף מ

ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שֶׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַת הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (יִתְרוֹ צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַתָּא

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַת עֲלָאָה וְשֶׁבַתָּא דְלִילָא הוּא שֶׁבַת

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוּאִי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵי

שֶׁבַתוֹת, שֶׁבַת עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַת תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתִּי
 זְמַנִּין אֲדַכִּיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 פְּעָמִים הַזְכִּיר כָּאן שַׁבָּת, כְּנִגְדֵּךְ
 שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה^[1], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאִי לְדַרְתָּם^[1], אֵלָּא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאֵן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָּא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְּעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנִּי בְּתִי
 לְבֵא^[1], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמְן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּסָא מְלֵךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכִנְגְדֵךְ הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּסָא
 מְלֵךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֲסֵר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוּר תָּם, לְגוּר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָאָה, וְה' תַּתָּאָה – כְּנִגְדָם שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בַּלֵּב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּתִיקוּ"ז (דָף ס"ג ע"ב – כּסָא מְלֵךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשָׂרִיין שְׁשׁוּרִים, תְּרוּיָהוּ שְׁנֵיהֶם
זה צדיק, ששורים, שניהם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלאה ליה ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא מיניה. בני ישראל
ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם פנגד שתי פליות - פנימיות נצח והוד,

בְּנֵי דִישְׂרָאֵל עֲמוּדָא סָבָא
בנים לישראל עמוד סבא - עמוד

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שביעי שביעי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיף שִׁיתְרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל
וכבד ומרה, ס"מ כבד כועס, ומרה זרקת בו טפה,
שהוא חלול שַׁבַּת מְבַעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוּפוֹ, וְאִם
מְתַקֵּן לָהֶם דִּירָה נְאֻהָ, אֲזִי שׁוּרִים שְׁנֵיהֶם עַל צְדִיק
יסוד העולם (כסא מלך, באר יצחק ומפרשים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתִּי אֲבָהֶן^[ח], עֲנֹג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֹג

שֶׁבֶת^[ט] וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת
 שֶׁבֶת "וְנִ"הָר יוֹצֵא מֵעֵד"ן לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּז"ן^[י], וְנִהָר, אֵיךְ נִהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּז"ן (בְּרֵאשִׁית ב י), וְנִהָר, יֵשׁ נִהָר וְיֵשׁ

נִהָר, אֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נִהָר
 נִהָר, יֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נִהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִהָר הַנִּקְרָא נַחַל

ח. אֲבָרְהָם - חֶסֶד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֵתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שֶׁבֶת, וּמְפָרֵשׁ תְּחִלָּה
 סוּד עֲנֹג שֶׁבֶת, - עֲנֹג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֶךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֹב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתִּי סְעוּדָתִין בְּשֶׁבֶת בְּרֹזָא דְעֲנֹג שֶׁבֶת, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב:
 "אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּז"ן, וּמֵאֵן דְּלֹא מְקִים לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
 לְקִיָּיִמָן, אֵיךְ הִפְךָ לִיָּה "עֲנֹג" ל"נִגְ"ע", וּבְהִפְךָ אִם
 מִתְקֵן וּמֵעֲנֹג כְּרֹאזֵי אֲזִי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אֶתְמַר עֵין לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רְאִתָּה אֱלֹהִים"

זוֹלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אִיהוּ ו'^[יד],
זוֹלְתָךְ, זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקֵרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפֹאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקֵרָאִים
"פְּלָגִי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקֵרָא נֶחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקֵרָא תוֹרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אֶתְמַר "עֵין לֹא רְאִתָּה אֱלֹקִים זוֹלְתָךְ", וְאֶמַר הֲכָא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֲנִי"ג שְׁבַת, זוֹכֵה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רְאִתָּה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפֹאֶרֶת יְסוּד (רְאִשֵׁי תְבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרִיךְ אֲנָפִין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה עֲלִיוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְיָנָה תַּתְּאָה, וְהוּ' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן וְכֹל זֶה עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֵּהֲרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוֹה"ק אִם רוּצָה לְזֻכוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיְסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשְּׁפַע לְמַעַן הַשְּׁכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׁמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרוּזָא ד"נְשָׂמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבִהֲאֵי נְשָׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאֵינּוֹן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאֵיהוּ מְרַכְבָּה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵי עֵד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צְדִיק - יְסוּד שֶׁהוּא שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה לְגַנָּה - מַלְכוּת,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. וּכְאֵה
שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתוֹנָה. וּכְאֵי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת
הוּא מִי שְׁשׁוֹמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֵא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שְׁהוּא הֵלֵב, שְׁלֵא יִתְקָרֵב שָׁם

מְכָסָה וְלֵא שְׁלִיט עָלֶיהָ עֵינָה, וְרוּחָא יִתִּירָה שְׁמִשְׁיָגִים
בְּשַׁבַּת הוּא נָהָר שְׁיּוּצָא מֵעֵדֵן וְכוּ', דְּאִיהוּ צְדִיק
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ יִתִּירָה דְּשַׁבַּת שֶׁהוּא
מַלְכוּת. (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יח. הֵם חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת
נִצְחָה הוּד שְׁכָל אֶחָד כָּלּוּל מֵעֶשֶׂר וְעֶשֶׂר מֵעֶשֶׂר סֵךְ
הַכֹּל מְאָה, וּבִיחַד חֲמִשׁ מֵאוֹת. יט. אִם סוּפְרִים מְבִינָה
שְׁהִיא אֵימָא שְׁכִינָה עֲלִיוֹנָה - בִּינָה חֲסֵד גְּבוּרָה
תְּפָאֶרֶת נִצְחָה הוּד יְסוּד - הֵיְסוּד הוּא שְׁבִיעִי [כְּלוּמַר
שְׁבִיעִי לְבִינָה]. כ. הַשַּׁבַּת נִקְרָא לֵב, שֶׁהוּא בְּאִמְצַע
יְמֵי הַחֹל, בֵּין דִּהוּ' שְׁהֵם מְמַשִּׁיכִים גֵּר"ן [יּוֹם ד']

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ
עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרְאָ דְּגִיּהָנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא
אִשׁ הַגִּיּהָנָם, שְׁעֵלִיָּה נְאֻמַּר (שְׁמוֹת לֵה): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
תִּבְעֵרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשֵּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן
הַשֵּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשֵׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א'
ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב'
רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם,
וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ
הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיּהוּ
לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוּמַר שְׁשׁוּמַר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב
הָאָדָם בְּשֵׁבֶת שְׁנִקְרָאֵת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלֵבוֹ הָאָרוֹת
חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכְּן
בִּינָה וּמִלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כִּפְסָא מְלֻךְ), לְרִמּוֹ
שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשֵׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד
ה'). כֵּב. טָחוּל מָרָה אִשׁ רָאִשֵׁי תִבּוֹת טָמ"א, שְׁלֹא
יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשֵׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְח" -
מִצְד פְּלוּנֵי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשֵׁבֶת

דְּכָעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגֵיהֶנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהֶנָם.

אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיחוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגֵּיהֶנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגֵּר"א). כַּד. אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת הֵן כְּנֶגֶד
אַרְבָּעִים מְלָקוֹת חָסֵר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנֶגֶד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתִשְׁעֵי לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אֵךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנֶגֶד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעֲצָמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּן^ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר חָד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מַלְקֵי־וַת חָסַר אַחַת

בַּשַּׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דִלְקָה אָדָם

בַּשַּׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנָחַשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנָחַשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מֵאֲרִי

לְאַדְמָה, וּבְגִלָּל זֶה אָמְרוּ בְּעָלֵי

מִתְנִיתִין אֵין לוֹקִין בַּשַּׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשָׁנָה אֵין לוֹקִין בַּשַּׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲבוֹת אֵינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְּלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מַלְקֵי־וַת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֶעְקֵר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ

מֵאֲתַרְיָה וְאַנַּח לִיָּה לְבַר מֵאֲתַרְיָה

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כָּאֱלוֹ	אֶעֱקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כָּאֱלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מִרְשׁוֹת
 אַתְּ זֶה, גְּרִים לְעִקּוֹר נְשָׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרִשׁוֹת אַחְרָתָּהּ, שְׁהִיא
מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גְרָם לְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקֵרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקוב
 מלא ב'ו, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. שְׁבִתָּא^י הוּא

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לִימֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד [לא] וְחִשׁוּכָא
וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשׁוּכָא

וְקַבְלָא [לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל.

וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי

בְּכָלָא [לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר

דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת [לד], וְכַד
שֶׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתַּי מִיְסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִיָּנִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שְׁבַתָּא"י שְׁהוּא שׁוֹלֵט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשֹׁר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שְׁבַת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מִשָּׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רִאֲשֵׁי תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם^[יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת^[לו]. טַחּוּל עֲלֵהּ אִתְמַר^[לז] שֵׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנך

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי). לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. פן בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּה	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמָּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטֵי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטֵי	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֵם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשְׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנים בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־ם, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מִחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּ, הִנֵּה אִזּוֹ יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֶשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזוֹ"ל (סוּטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ
 וְיִוְדָאֵי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזוֹ"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֲרִבָּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוּר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵיִם חַיִּים פֶּרֶשֶׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(?מִיָּהוּ מו, כז) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים (יִכּוֹן שְׁכָל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמְאָה, יִחְזְרוּ לְקְדוּשָׁה), וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מְחַרְרִיד: (תְּהִלִּים יח, לא) הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת (יִכּוֹן שֶׁהַקְּלָלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרַמָּה בַּעֲוֹנוֹתַי,
תִּהְפֹּךְ לְאֱמֶרֶת) ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְּרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת, וּמְאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוֹדֶשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גְּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֶשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוֹדֶשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוֹן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מְאֵה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילְיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵינַן עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

עֲנֹת עֵינַי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע׃
כּוּ מֵאַתָּה תְּחַלְּתֵנִי בְּקָהֶל רַב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד יִרְאִיו׃
כּז יֹאכְלוּ עֵנָוִים וַיִּשְׁבְּעוּ יַחֲלִלוּ יִהְיוּ־לָהֶם יְהוָה וְדִרְשׁוּ
יַחֲוֵי לְבַבְכֶם לְעַד׃ כח יִזְכְּרוּ וַיֵּשְׁבוּ אֶל יִהְיוּ־לָהֶם יְהוָה׃
כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל מְשַׁפְּחוֹת גּוֹיִם׃
כט כִּי לַיהוָה־יְהוָה חֲמֹלֹזָה וּמִשְׁלַל בְּגוֹיִם׃ ל אֶכְלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כָּל דְּשָׁנֵי אֶרֶץ לְפָנָיו יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עָפָר
וְנַפְשׁוֹ לֹא תִיָּה׃ לא זֶרַע יַעֲבֹדֵנּוּ יִסְפָּר לְאֹדְנֵי לְדוֹר׃
לב יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה׃